

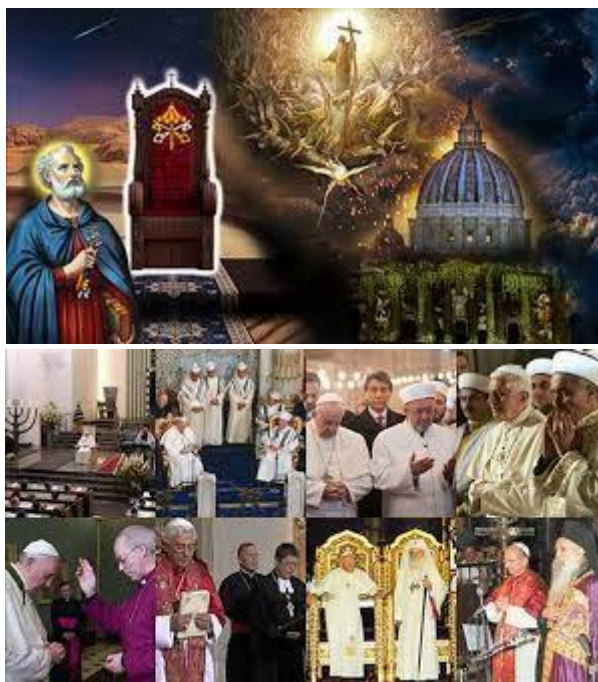
BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

CZASY OSTATECZNE A FAŁSZYWY EKUMENIZM

KRAKÓW 2022

www.ultramontes.pl

Czasy ostateczne a fałszywy ekumenizm

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

Na pierwszą niedzielę Adwentu, 1995 roku

Umiłowani w Chrystusie!

Dziś, w pierwszą niedzielę Adwentu rozpoczynamy nowy rok liturgiczny, a nasza Święta Matka, Kościół katolicki przedstawia nam w Ewangelii Mszy świętej ten sam temat co ostatniej niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego, którym jest przepowiednia Pana naszego Jezusa Chrystusa o znakach, które poprzedzą koniec świata i Jego ponowne przyjście. Istnieją dwa powody tego powtórzenia.

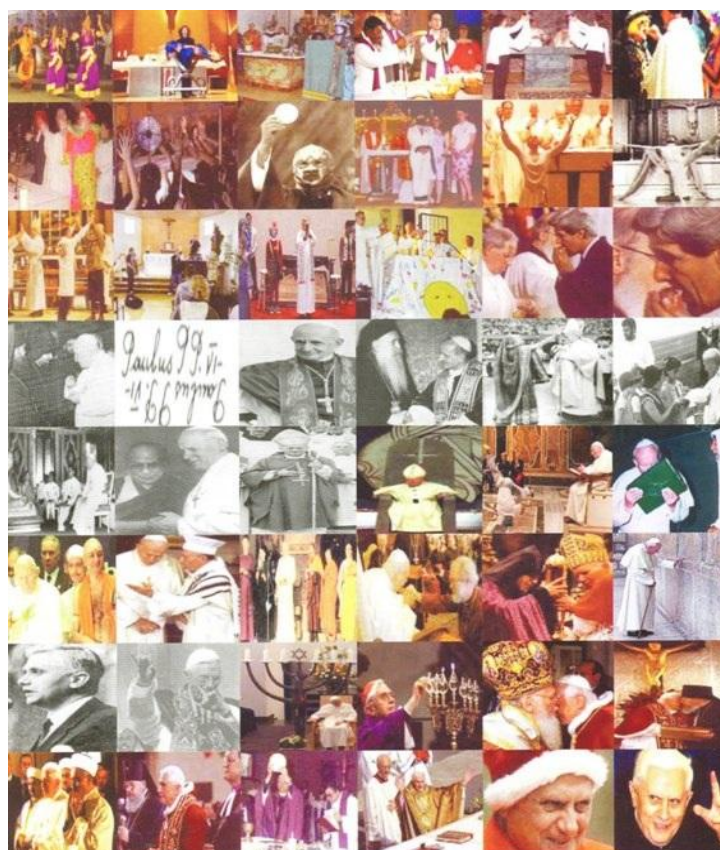
Pierwszym powodem jest to, że ponieważ rok liturgiczny ma analogie do historii rodzaju ludzkiego wraz z życiem Chrystusa jako punktem kulminacyjnym, Ewangelia ostatniej niedzieli po Zesłaniu Ducha Świętego podsumowuje tę historię wraz z wydarzeniami, które nastąpią przed końcem świata. Drugim powodem jest to, że Adwent jest czasem przygotowania się do świąt Narodzenia Boskiego Zbawiciela (Jego pierwszego przyjścia), które miało miejsce około 2000 lat temu, a Ewangelia pierwszej niedzieli Adwentu przypomina nam, że tenże Boski Zbawiciel przyjdzie ponownie "sądzić żywych i umarłych" przy Sądzie Ostatecznym. Dlatego też Ewangelie tej niedzieli i poprzedniej powtarzają ten sam temat.

Gdy rozważamy słowa Chrystusa dotyczące się wydarzeń, które poprzedzą koniec świata, musimy pamiętać by zachować równowagę w naszych osądach i by nie popadać w skrajności co do tych zagadnień. A jakie są te skrajności? Z jednej strony nie brakuje takich, którzy nierozumnie usiłują przepowiadać datę i szczegółowe wydarzenia, co jest całkowicie sprzeczne z nauczaniem Chrystusa o tym, że "nikt nie zna ani dnia ani godziny" końca świata. Z drugiej zaś strony są i tacy, którzy nie zważają na przepowiednie znajdujące się w Piśmie Świętym i całkowicie zaprzeczają by owe rzeczy mogły mieć miejsce w naszych czasach. Musimy być nie tylko ostrożni i roztropni, ale również powinniśmy być realistami.

Wystarczy powiedzieć, że żyjemy w czasach, jakich nigdy jeszcze nie było w historii Kościoła katolickiego. Od otwarcia II Soboru Watykańskiego (1962 – 1965) wprowadzono do Kościoła nowe nauczanie, które już wcześniej zostało potępione przez papieży. Ofiara Mszy świętej została zastąpiona przez nową "mszę", która nie przedstawia już bezkrwawego odnowienia ofiary Kalwarii, prześlągalnej Ofiary Nowego Testamentu, a która w rzeczywistości jest luterańskim wspomnieniem (pamiątką) Ostatniej Wieczerzy. Fałszywy ekumenizm "hierarchii" tak zwanego modernistycznego "kościół katolickiego" z heretykami, schizmatykami, buddystami, hinduistami, i wieloma innymi przywódcami fałszywych religii świata stał się zjawiskiem które już spowszedniało. Wydarzenia te są tak całkowicie sprzeczne z nauczaniem Chrystusa i Jego Kościoła, że katolicy wzdrygają się w kompletnej konsternacji, wołając: "Co się stało z Kościołem katolickim?!".

Po tych wstępnych uwagach nie powinno nas dziwić, że Najświętsza Maryja Panna w Fatimie na czas ujawnienia Trzeciej Tajemnicy Fatimskiej wybrała rok 1960. Nie powinno nas zaskakiwać, że właśnie ci, którzy byli odpowiedzialni za *Vaticanum II* skutecznie udaremnili ogłoszenie światu Trzeciej Tajemnicy Fatimskiej.

Nie jest tu naszym celem powtarzanie argumentów już omówionych w poprzednich listach pasterskich. Naszym celem jest rozważenie w jakiej mierze wydarzenia te począwszy od *Vaticanum II* są wypełnieniem przepowiedni, prorocत्व biblijnych.

W niniejszym liście pasterskim rozważymy jedno szczególne odniesienie Pisma Świętego, które z całą pewnością dotyczy naszych czasów.

Właściwy cytat znajduje się w Liście św. Pawła do Tesaloniczan:

"Niech was nikt nie zwodzi żadnym sposobem, bo dzień ten nie nadejdzie, dopóki pierwaj nie przyjdzie odstępstwo i nie ukaże się człowiek grzechu, syn zatracenia" (II Tes. 2, 3-4).

Termin "apostazja" definiuje się jako całkowite odrzucenie wiary przez ochrzczonego katolika. Być może na pierwszy rzut oka niektórzy mogą stawiać sobie pytanie jak coś takiego jest możliwe dziś w Kościele katolickim. Gdzie miało miejsce całkowite odrzucenie Wiary? Lecz zanim odpowiemy na to pytanie, odwołajmy się do słów Chrystusa z Ewangelii poprzedniej niedzieli:

"Powstaną bowiem fałszywi chrystusowie i fałszywi prorocy i czynić będą znaki wielkie i cuda, tak aby w błąd byli wprowadzeni (jeśli to być może) nawet i wybrani" (Mt. 24, 24).

Skoro "nawet i wybrani" muszą uważać, by nie dać się zwieść, pewnym jest, że apostazja dokona się w najbardziej zwodniczy i podstępny sposób.

Ponadto, również święty Paweł w Liście do Tymoteusza odwołuje się do tych czasów:

"A to wiedzcie, że w ostatnie dni nastaną czasy niebezpieczne..." (II Tym. 3, 1).

"Bo nadejdzie czas, że zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swych pragnień zgromadzą sobie nauczycieli, a żądni tego, co łechce ucho, odwrócą słuch od prawdy i obrócą się ku baśniom" (II Tym. 4, 3-4).

Powracając do pytania: czy apostazja objęła świat począwszy od *Vaticanum II*? Odpowiedź można znaleźć w nauczaniu papieża Piusa XI zawartym w encyklice *Mortalium animos* (*O popieraniu prawdziwej jedności religii*), z 6 stycznia 1928 roku. To właśnie za czasów jego pontyfikatu usiłowano promować jedność wszystkich religii w miłości i tolerancji. Papież Pius XI bardzo wymownie odwołał się do tej sytuacji wyjaśniając postawę Kościoła wobec tego rodzaju ruchu ekumenicznego.

Przeanalizujemy pokrótce niektóre z najważniejszych fragmentów tej encykliki, aby poznać i zrozumieć w jaki sposób *Vaticanum II* doprowadził do modernistycznej apostazji naszych czasów.

Pierwszym najważniejszym nauczaniem, które papież Pius XI powtarza w *Mortalium animos* jest to, że Wiara katolicka jest religią przez Boga objawioną:

"Bóg, Stwórca wszystkiego, powołał nas do życia w tym celu, byśmy Go poznali i miłowali. Nasz Stwórca ma więc wszelkie prawo do tego, byśmy Mu służyli. Otóż Bóg, kierując człowiekiem, mógł być poprzestać na przepisach prawa naturalnego, które w sercu człowieka, stwarzając go, wypisał, i mógł być dalszy rozwój tego prawa uregulować zwykłą Opatrznością. Zamiast tego wolał On dać przepisy, byśmy ich słuchali w ciągu wieków, mianowicie od początków rodzaju ludzkiego aż do przyjścia i nauczania Jezusa Chrystusa, sam nauczył człowieka przykazań, które naturę, obdarzoną rozumem, obowiązują wobec Niego – Stwórcy".

"Z tego wynika, że żadna religia nie może być prawdziwa prócz tej, która polega na objawionych słowach Boga. To objawienie, które rozpoczęło się z początkiem rodzaju ludzkiego i kontynuowało się w Starym Testamencie, Jezus Chrystus sam w Nowym Testamencie ukończył. Jeżeli jednak przemówił Bóg – a że w samej rzeczy przemówił, to poręcza historia – rzeczą dla każdego jasną jest, że jest obowiązkiem człowieka bezwarunkowo wierzyć w objawienie Boga i słuchać Jego przykazań bez zastrzeżeń: byśmy jednak na chwałę Boga i dla naszego zbawienia mogli obie te rzeczy słusznie wypełnić, Jednorodzony Syn Boga ustanowił na ziemi swój Kościół".

Z tej Boskiej prawdy – że Bóg objawił rodzajowi ludzkiemu jedyną prawdziwą religię, poprzez którą powinien być uwielbiany – wynika katolicka zasada, która zabrania katolikom uczestniczenia w fałszywym ekumenizmie.

Kontynuując według nauczania papieża Piusa XI:

"W tym celu urządzają zjazdy, zebrania i odczyty z nieprzeciętnym udziałem słuchaczy i zapraszają na nie dla omówienia tej sprawy wszystkich, bez różnicy, pogan wszystkich odcieni, jak i chrześcijan, ba, nawet tych, którzy – niestety – odpadli od Chrystusa, lub też uporczywie przeciwstawiają się Jego Boskiej naturze i posłannictwu. Katolicy nie mogą żadnym paktowaniem pochwalić takich usiłowań, ponieważ one zasadzają się na błędnym zapatrywaniu, że wszystkie religie są mniej lub więcej dobre i chwalebne, o ile, że one w równy sposób, chociaż w różnej formie, ujawniają i wyrażają nasz przyrodzony zmysł, który nas pociąga do Boga i do wiernego uznania Jego panowania... Z tego jasno wynika, że *od religii, przez Boga nam objawionej, odstępuje zupełnie ten, ktokolwiek podobne idee i usiłowania popiera*".

Zwróćmy uwagę na zdanie "... od religii, przez Boga nam objawionej, odstępuje zupełnie ten, ktokolwiek podobne idee i usiłowania popiera". Zdanie to jest inną definicją słowa "apostazja". Według papieża Piusa XI podtrzymywanie fałszywego ekumenizmu i promowanie go, jest jednoznaczne z apostazją. Papież dalej wyjaśnia:

"Czyż możemy pozwolić na to – a byłoby to rzeczą niesłuszną i niesprawiedliwą, – by prawda, a mianowicie prawda przez Boga objawiona, stała się przedmiotem układów? Chodzi tu o ochronę objawionej prawdy. Jezus Chrystus wysłał swych Apostołów na cały świat, by wszystkim narodom głosili radosną wieść, i chciał, by ich uprzednio dla uniknięcia wszelkiego błędu Duch Święty wtajemniczył w całą prawdę. Czy nauka Apostołów zupełnie zaginęła, lub też kiedykolwiek została przyćmiona w Kościele, którym rządzi i którego chroni sam Bóg? Jeśli jednak nasz Zbawiciel wyraźnie ustanowił, by Jego Ewangelia głoszona była nie tylko za czasów Apostolskich, ale i w przyszłych czasach, czyżby treść wiary mogła z biegiem stuleci ukształtować się tak mglisto i niepewnie, że dzisiaj ścierpieć by trzeba było nawet sprzeczne z sobą zapatrywania? Gdyby tak się rzecz miała, to trzeba by również powiedzieć, że zstąpienie Ducha Świętego na Apostołów i ciągle przebywanie tegoż Ducha Świętego w Kościele, ba – nawet, że nauka samego Jezusa Chrystusa od wielu stuleci zatraciła zupełnie swą skuteczność i swą wartość. Takie twierdzenie byłoby bluźnierstwem".

Gdyby papież Pius XI żył w dzisiejszych czasach, cóżby pomyślał o fałszywym ekumenizmie szeroko obecnie rozpowszechnionym? Cóżby pomyślał o poniższej modlitwie, która niedawno została zalecona w modernistycznych, tak zwanych "katolickich" parafiach Niemiec na niedzielę Światowego Dnia Misyjnego 1989 pod patronatem MISSIO?

Modlitwa zalecona dla posoborowych parafii w Niemczech na Niedzielę Misyjną

"Bądź pochwalony, o Panie

Boże Izraela.

Ty prowadzisz przez nieprzebyte ziemie

Ty uwalniasz z niewoli i ucisków

Ty obiecujesz nowy świat.

Bądź pochwalony, o Panie

Boże Mahometa.

Ty jesteś wielki i wzniosły

Ty jesteś niepojęty i niedosięty

Ty jesteś wielki w Twoich Prorokach.

Bądź pochwalony, o Panie

Boże Buddy.

Ty żyjesz w głębokościach świata

Ty żyjesz w każdym człowieku

Ty jesteś pełnią ciszy.

Bądź pochwalony, o Panie
Boże Afryki.
Ty jesteś życiem drzew
Ty jesteś płodnością matki i ojca
Ty jesteś duszą świata.
Bądź pochwalony, o Panie
Boże Jezusa Chrystusa
Ty wyniszczasz Siebie w Miłości
Ty oddajesz Siebie w dobroci
Ty tryumfujesz nad śmiercią".

Co by pomyślał papież Pius XI o zaproszeniu w 1986 roku przez Jana Pawła II skierowanym do wszystkich religii świata, aby przybyły do Asyżu, by modlić się do swoich fałszywych bożków? Co by pomyślał gdyby zobaczył statuę Buddy umieszczoną na ołtarzu kościoła św. Piotra w mieście św. Franciszka z Asyżu okadzaną przez buddyjskich mnichów?

Wiemy, co by pomyślał papież Pius XI, ponieważ wyraził to już w *Mortalium animos*:

"W tych warunkach oczywiście ani Stolica Apostolska nie może uczestniczyć w ich zjazdach, ani też nie wolno wiernym zabierać głosu lub wspomagać podobne poczynania. Gdyby to uczynili, przywiązałyby wagę do fałszywej religii chrześcijańskiej, różniącej się całkowicie od jedyne Kościoła Chrystusowego".

Prawdziwy ekumenizm polega na modlitwie i pracy w celu nawrócenia rodzaju ludzkiego do Jezusa Chrystusa, do Jego jedyne, prawdziwego Kościoła, do religii katolickiej – jedyne religii przez Boga objawionej.

Takie zawsze było nauczanie Wiary katolickiej poprzez stulecia; a ponadto, prawa Kościoła katolickiego jasno odzwierciedlają to nauczanie:

Kanon 1258 §1: "Wierni nie mogą w żaden sposób aktywnie uczestniczyć czy brać czynnego udziału w religijnych ceremoniach akatolików (*communicatio in sacris*)" ("*Haud licitum est fidelibus quovis modo active assistere seu partem habere in sacris acatholicorum*").

Kanon 2316: "Ten kto w jakikolwiek sposób przyczynia się świadomie do propagowania herezji lub praktykuje *communicatio in sacris* z heretykami, wbrew przepisom kanonu 1258, jest podejrzany o herezję" ("*Qui quoquo modo haeresis propagationem sponte et scienter iuvat, aut qui communicat in divinis cum haereticis contra praescriptum can. 1258, suspectus de haeresi est*").

Szczególnie interesujące jest to, że w liście do Tesaloniczan św. Paweł Apostoł dalej opisuje okoliczności apostazji:

"...bo dzień ten nie nadejdzie, dopóki pierwaj nie przyjdzie odstępstwo i nie ukaże się człowiek grzechu... zasiądzie w świątyni Bożej... albowiem tajemnica bezbożności już się dokonywa; tylko ten, co teraz powstrzymuje, niech powstrzymuje, aż będzie usunięty (ustąpi)" (II Tes. 2, 3-7).

Rozważmy uważnie te słowa świętego Pawła:

"Człowiek grzechu (Antychryst) zasiądzie w świątyni Boga (niegdyś kościele katolickim)..."

"tylko ten, co teraz powstrzymuje, niech powstrzymuje, aż będzie usunięty (ustąpi)..." (II Tes. 2, 3-7).

Kim jest ten "co teraz powstrzymuje"?

Aby odpowiedzieć na to pytanie musimy wziąć pod uwagę jedyną osobę, która ma w Kościele najwyższą władzę nauczania, rządzenia, i uświęcania, a która jest tą skałą, na której Chrystus założył Swoj Kościół. To ona jest tym kimś, kto powstrzymywał "tajemnicę bezbożności" za czasów świętego Pawła i czynił to, aż do "ustąpienia". "A wtedy ukaże się on bezbożnik...".

Prócz argumentów teologicznych, które dokładnie rozważyliśmy przeglądając potępienie "fałszywego ekumenizmu" przez papieża Piusa XI, możemy również przyglądać się ustępowi książki o objawieniu Najświętszej Panny z La Salette *Light on the Mountain (Światło na Górze)* Johna S. Kennedy'ego. W tej to książce autor odwołuje się do słów tajemnicy objawionej przez Najświętszą Pannę wizjonerce Melanii, a następnie przekazanych papieżowi Piusowi IX:

"Kiedy doszło do spisywania tajemnicy, Melania przerwała, wybuchła płaczem... Usiadła, wzięła pióro, zaczęła pisać. Jeden raz podniosła wzrok, by zapytać o znaczenie słowa «nieomylnie»... Chwilę później zapytała o dokładną pisownię i znaczenie słowa «Antychryst»" (str. 131).

Do tego powinniśmy jeszcze dodać znany fragment z książki *Grand Orient Freemasonry Unmasked (Masoneria Wielkiego Wschodu Zdemaskowana)* msgr. George'a F. Dillona, Doktora Teologii, wydanej w 1950 roku. W rozdziale 14 książki msgr. Dillon cytuje obszernie *Instrukcję Alta Vendita* wydaną przez włoską masonerię:

"Papieżstwo miało zawsze decydujący wpływ na sprawy Włoch. Wspierane rękami, głosem, piórem, sercem swoich niezliczonych biskupów, księży, zakonników, zakonnice i ludzi świeckich wszystkich szerokości geograficznych cieszy się nieograniczonym oddaniem ludzi gotowych przyjąć śmierć męczeńską, i to z radością... Jest to niepomierny wpływ, którego pełną wartość jedynie sami papieże byli w stanie docenić, i jak na razie korzystali z niego tylko w pewnym zakresie. Dziś nie chodzi o to byśmy mieli odbudować dla siebie taką potęgę... Nasz ostateczny cel jest taki jak Woltera i Rewolucji Francuskiej: definitywne zniszczenie katolicyzmu, a nawet myśli chrześcijańskiej..."

"Teraz więc, dla zapewnienia sobie Papieża odpowiadającego naszym planom, niezbędne jest przysposobienie dla owego Papieża pokolenia odpowiedniego dla sprawowania rządów o których marzymy. Zostawcie na boku wiek podeszły i średni, idźcie do młodzieży, a jeśli to możliwe, to i do dzieci".

"Za kilka lat młody kler, siłą rzeczy, przejmie wszystkie stanowiska. To oni będą rządzić, kierować i rozstrzygać. To oni będą uczestnikami konklawe. Zostaną wezwani do dokonania wyboru Papieża, który będzie rządził; i ten to Papież, podobnie jak większa część mu współczesnych, będzie siłą rzeczy przesiąknięty włoskimi i humanistycznymi zasadami, które wprowadzamy w społeczny obieg".

"Wyszukajcie Papieża, którego opisaliśmy. Chcecie ustalić królestwo wybranych na tronie babilońskiej jawnochrześnicy? Sprawcie, by kler maszerował pod waszym sztandarem w przekonaniu, że kroczy pod sztandarem Stolicy Apostolskiej. Chcecie, by znikły ostatnie ślady tyranii i ucisku? Zarzućcie wasze sieci jak Szymon Bar-Jona. Zarzućcie je raczej w głębie zakrystii, seminariów, zakonów niż mórz, a jeśli niczego nie będziecie przynaglać, to sami zbierzecie jeszcze cudowniejszy połów niż on... Plonem waszego połowu będzie Rewolucja w Kapie i Tiarze, maszerująca z krzyżem i sztandarem – Rewolucja potrzebująca tylko iskry, by cztery strony świata stanęły w ogniu".

Minęło trzydzieści lat od zamknięcia – w grudniu 1965 roku – fałszywego II Soboru Watykańskiego i ciągle jesteśmy świadkami postępujących katastrofalnych skutków fałszywego ekumenizmu, wolności religijnej oraz zniszczenia Ofiary Mszy świętej. Prośmy Boga, aby słowa Pana naszego Jezusa Chrystusa z Ewangelii minionej niedzieli rychło się wypełniły:

"I gdyby nie zostały skrócone owe dni, nikt nie byłby zachowany, lecz dla wybranych będą skrócone dni owe" (Mt. 24, 22). (1)

W Chrystusie Jezusie i Maryi Niepokalanej

Bp Mark A. Pivarunas CMRI

www.cmri.org

Z języków włoskiego i angielskiego tłum. Iwona Olszewska i Mirosław Salawa

Przypisy:

- (1) Por. 1) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) [Kościół katolicki i jurysdykcja](#). b) [Sedewakantyzm](#). c) [Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego](#). d) [Vaticanum II "w świetle Tradycji"?](#) e) [O Przysiędze antymodernistycznej](#). f) [Misja tradycyjnych katolickich biskupów w czasach modernistycznej apostazji](#). g) [Sede vacante. Rocznica śmierci papieża Piusa XII](#). h) [Ocena spotkań w Asyżu w 1986 i 2011](#). i) [Różnica między gorliwością misyjną świętego Patryka a duchem Vaticanum II](#). j) [Błędy doktrynalne "Dignitatis humanae"](#). k) [Wizyta antypapieża Franciszka w USA i "Synod o rodzinie" \(2015\)](#). l) [Długotrwały wakans Stolicy Apostolskiej. List do Ks. Peek odnośnie stanowiska teologicznego Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej \(CMRI\)](#). m) [Papiestwo](#). n) [Nieomyślność katolickiego Kościoła](#). o) [Franciszek-Bergoglio jest kaccerzem, który nigdy nie został kanonicznie wybrany na papieża](#). p) [Duch Święty i katolicki Kościół](#).
- 2) "The Reign of Mary", a) [Stanowisko Teologiczne Zgromadzenia Maryi Niepokalanej Królowej \(CMRI\)](#). b) [Modernistyczny Kościół: Nawracanie żydów niekonieczne](#).
- 3) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Kult człowieka](#). b) [Neopapież – fałszywy papież](#). c) [Zaniechanie potępienia: Bergoglio zaniedbuje obowiązek potępienia zła](#). d) [Sedewakantyzm: jedyny logiczny wniosek](#). e) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). f) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostolski zniszczony przez Vaticanum II](#). g) [Pożegnalne słowa do swoich kapłanów. O spuściźnie Benedykta XVI](#). h) [New Age, Nowa Religia](#). i) [A on znowu swoje! Bergoglio wywołuje zgorszenie wśród katolików nonszalanckim podejściem do małżeństwa](#). j) [Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II](#). k) [Największa ozdoba katolickiego kapłaństwa](#). l) [Cała i nieskalana. Musimy zachować integralność wiary katolickiej](#). m) [Korzenie problemów: Vigano dotyka źródła posoborowych błędów](#). n) [Kult Czternastu Świętych Wspomożycieli](#). o) [Moralne bankructwo modernistycznego neokościoła](#). p) [Nieuniknione podziały na widoku publicznym. "Dobrzy funkcjonariusze" kontra "źli funkcjonariusze" w soborowym kościele](#). q) [Religia islamu: zagrożenie dla zachodniej cywilizacji](#). r) [Okupowany przez modernistów Watykan kończy z tolerancją wobec prawdziwej Mszy. Refleksje nad tzw. motu proprio "Traditionis custodes"](#). s) [Neomaltuzjanie: Forsowanie mitu przeludnienia](#).
- 4) Ks. Noël Barbara, a) [Papieska nieomyślność a dzisiejszy kryzys w Kościele](#). b) [Uderzające podobieństwo reform Pawła VI do reformy anglikańskiej 1549 roku](#). c) [Katolicka Msza święta a Novus Ordo Missae. Czy NOM jest ważną mszą?](#)
- 5) Ks. Johannes Heyne, a) [Wolność zatracenia: Sprzeczność nauczania Vaticanum II z prawdziwą katolicką nauką](#). b) [Ruch ekumeniczny: Czy Pius XII przyzwolił na ekumenizm?](#) c) [Gorliwość religijna](#).
- 6) Ks. Anthony Cekada, a) [Tradycjoniści, nieomyślność i Papież](#). b) [Czy ekskomunikowany kardynał może zostać wybrany na papieża?](#) c) [Bergoglio nie ma nic do stracenia... zatem sedewakantystyczna argumentacja musi się zmienić](#).
- 7) Kodeks Prawa Kanonicznego, Papież Pius IV, [Wyznanie Wiary katolickiej \(Professio Catholicae Fidei\)](#).

- 8) Św. Pius X Papież, a) [Przysięga antymodernistyczna \(Iusiurandum contra errores modernismi\)](#). b) [Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów.](#) c) [Przemowa do kardynałów przeciw neoreformizmowi religijnemu.](#)
- 9) Ks. Dr Henryk Maria Pezzani, [Kodeks Świętego Katolickiego Kościoła Rzymskiego. Kanon 26. Zakazany jest wybór na Papieża tego, kto odstąpił od wiary katolickiej, heretyka, lub schizmatyka; jeśli ktoś taki zostanie wybrany, wybór jest nieważny \(Codex Sanctae Catholicae Romanae Ecclesiae. Can. 26. Devius a fide catholica, haereticus, vel schismaticus eligi prohibetur in Romanum Pontificem; si eligatur nulla est electio\)](#).
- 10) Ks. Piotr Semenenko CR, a) [O Wierze.](#) b) [O nieomyślności Kościoła.](#) c) [O gorszeniu się z prawdy Bożej.](#) d) [Poza Kościołem nie ma zbawienia.](#) e) [Skład Kościoła.](#) f) [O Chrystusie w Kościele.](#) g) [Męka i śmierć Jezusa Chrystusa Pana naszego. Chrystus zelżony w Kościele.](#) h) [Papież zawsze ten sam jest formalnie, co i materialnie \(Papa semper idem sit formaliter qui et materialiter\)](#).
- 11) Akta i dekrety świętego powszechnego Soboru Watykańskiego (1870), [Pierwszy projekt Konstytucji dogmatycznej o Kościele Chrystusowym przedłożony Ojcom do rozpatrzenia.](#)
- 12) a) [Mały katechizm o Syllabusie.](#) b) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza.](#)
- 13) Ks. Maciej Sieniatycki, a) [Apologetyka czyli dogmatyka fundamentalna.](#) b) [Zarys dogmatyki katolickiej.](#) c) [System modernistów.](#) d) [Modernistyczny Neokościół.](#)
- 14) Abp Walenty Zubizarreta OCD, [O modernizmie \(De modernismo\)](#).
- 15) Ks. Jacek Tylka SI, a) [Dogmatyka katolicka.](#) b) [Traktat o Kościele Chrystusowym.](#) c) [O obojętności, czyli indyferentyzmie w rzeczach religii.](#) d) [O własnościach religii.](#) e) [O cnotach heroiczych.](#)
- 16) [Uchwały i wyroki Świętego Soboru Watykańskiego za Piusa IX 1869-1870 zebranego krótko wyjaśnione, wraz z obszernym a prostym wykładem artykułu Wiary "O nieomyślnym nauczycielstwie Rzymskiego Papieża"](#) przez X. Dra Józefa Krukowskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- 17) O. Maurycy Meschler SI, a) [Dar Zielonych Świąt. Rozmyślenia o Duchu Świętym.](#) 1. [Modlitwa.](#) 2. [Urząd Nauczycielski w Kościele.](#) b) [Trzy podstawy życia duchownego.](#)
- 18) Henryk Edward kard. Manning, Arcybiskup Westminster, [O sprawach Ducha Świętego działającego w duszy człowieka.](#)
- 19) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, [Mistyczne Ciało Chrystusa a charaktery sakramentalne. Studium dogmatyczne.](#)
- 20) Papież Pius XI, [Encyklika Mortalium animos. O popieraniu prawdziwej jedności religii.](#)
- 21) O. Gaspar Lefebvre, Benedyktyn, [Mszał Rzymski z dodaniem nabożeństw nieszpornych \(1956 r.\).](#)
- 22) Ks. Franciszek Antoni Staudenmaier, [Antychryst.](#)
- (Przypisy i ilustracje od red. **Ultra montes**).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)
Cracovia MMXXII, Kraków 2022